

Arrest

nr. 224 528 van 31 juli 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7/A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de tweede verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. KALIN, die tevens eerste verzoekende partij vertegenwoordigt, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X 1997. De tweede verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op X 2001.

De verzoekende partijen verklaren het Rijk te zijn binnengekomen op 7 november 2015 en dienen op 16 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 5 december 2016 worden de verzoekende partijen afzonderlijk op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 20 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is eerste de bestreden beslissing in hoofde van de eerste verzoekende partij, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, een Afghaans staatsburger van Hazara origine, verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u en uw gezin er werden geïsoleerd door de Taliban omwille van de activiteiten van uw familie voor het Amerikaanse leger en de Afghaanse overheden. Uw oudste broer [B.N.] werkte voor de Amerikanen; uw broer [N.] werkte voor het Afghaanse leger en u had de ambitie om bij de NDS –de Afghaanse inlichtingendienst- aan de slag te gaan. Volgens uw verklaringen werden jullie een achttal jaar geleden voor het eerst belaagd door de Taliban toen jullie in het dorp Suikerfabriek in de provincie Baghlan woonden. Nadien trokken jullie naar Kampirak, een dorp in dezelfde provincie. Daar kwam de Taliban kort voor uw vertrek uit Afghanistan naar jullie woning. U vluchtte samen met uw jongere broer [S.] [B.] (...) en trok de volgende dag naar het huis van uw tante. Na overleg met uw vader kwamen jullie tot de conclusie dat jullie Afghanistan dienden te verlaten wat jullie de volgende dag deden. Twee maanden later, op 7 november 2015, kwamen u en [B.] aan in België waar jullie op 16 november 2015 een asielaanvraag indienden.

In het kader van uw asielverzoek legt u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw broer [B.], vier foto's van uw broer [N.] in het Afghaanse leger, een handgeschreven kopie van de militaire kaart van [N.], een verzendingsbewijs en zeven attesten met betrekking tot de activiteiten van uw broer [Naj.].

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet

aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. verklaringen van u en uw broer met betrekking tot jullie herkomst uit het district Dahane Ghorī en in de Afghaanse provincie Baghlan zijn immers niet aannemelijk.

Zo zijn uw verklaringen met betrekking tot uw geboorteplaats weinig overtuigend. U verklaart in dit verband geboren te zijn in de provincie Baghlan maar niet te weten waar precies. U kan tijdens het gehoor enkel aangeven dat u of in Kampirak of in Suikerfabriek, vlakbij Pul i Khumri (CGVS, 15/31372, p.3), werd geboren (CGVS, 15/31372, p.2). Gevraagd om te verklaren waarom u niet weet waar u werd geboren, stelt u dat men in Afghanistan zijn geboortedatum niet kent en men evenmin weet waar men geboren is (CGVS, 15/31372, p.2). Deze verklaring is weinig overtuigend aangezien er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat ouders weten op welke plaats hun kinderen werden geboren en zij deze informatie in de loop van de tijd met hun kinderen delen. Wat betreft uw geboorteplaats moet bovendien worden opgemerkt dat Kampirak als geboorteplaats wordt vermeld op de taskara die u in het kader van uw asielverzoek voorlegt. Wanneer u tijdens het gehoor met deze vaststelling wordt geconfronteerd stelt u vreemd genoeg dat u inderdaad waarschijnlijk in Kampirak werd geboren (CGVS, 15/31372, p.3). Deze stelling strookt echter niet met uw eerdere verklaringen waarin u stelt niet te weten waar u werd geboren en dat het misschien in Kampirak of Suikerfabriek was (CGVS, 15/31372, p.2). Uw verklaring dat u waarschijnlijk in Kampirak werd geboren zoals in uw taskara wordt aangegeven strookt bovendien niet met uw bewering dat jullie ouders voor zover u weet eerst in Suikerfabriek vlakbij Pul i Khumri woonden en zeven à negen jaar geleden verhuisden naar Kampirak. Voor zover u weet woonde uw familie voordien nooit ergens anders (CGVS, 15/31372, p. 4). Uw beweringen over uw geboorteplaats worden uiteindelijk totaal ongeloofwaardig wanneer u wordt geconfronteerd met de stelling van uw broer, [B.N.], dat uw familie tot 2002 in Pakistan zou hebben verbleven en u ook nog eens aangeeft misschien wel in Pakistan te zijn geboren (CGVS, 08/14965, p.9).

Uit de vaststelling dat u niet weet waar u zou zijn geboren en u uw verklaringen over uw mogelijke geboorteplaatsen in de loop van het gehoor aanpast aan de vaststellingen die u worden voorgelegd, blijkt dat u het CGVS geen duidelijk zicht wenst te geven op uw verblijfplaatsen in Afghanistan voor uw aankomst in België.

Wat dit betreft stelde uw broer [Naj.] in het kader van zijn asielverzoek overigens dat zijn familie in 2004 vanuit Kaboel naar Fabrik Qand (Suikerfabriek) in de provincie Baghlan trok (CGVS, 08/14965, p.3). Aangezien uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat u op dat ogenblik ongeveer zeven jaar moet zijn geweest (DVZ, punt 4) kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u wel degelijk enige notie zou hebben van de verblijfplaats van uw familie voor jullie zich in de provincie Baghlan vestigden.

Naast de vaststelling dat u geen zicht geeft op uw opeenvolgende verblijfplaatsen moet worden vastgesteld dat uw kennis over de regio waar u volgens uw verklaringen de laatste jaren voor uw vertrek zou hebben geleefd onaannemelijk beperkt is. Zo blijkt u voor het CGVS in staat om verschillende dorpen op te sommen die in de buurt van uw dorp van herkomst liggen maar slaagt u er niet in aan te geven welke dorpen er tussen Kampirak en Pul i Khumri liggen. Hiernaar gevraagd stelt u dat Charmab, Zaimazit, Naimun, Ganji en Sardaw in de richting van Pul i Khumri liggen (CGVS, 15/31372, p.5). Uit informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat Charmab en Ganji inderdaad in deze richting liggen maar dat dit niet het geval is voor de drie andere dorpen die u vermeldt. Aangezien u verklaart in Pul i Khumri te hebben gestudeerd en tijdens het schooljaar elke dag tussen deze stad en uw dorp te hebben gereisd kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat u meer dorpen in de richting van de stad zou kennen en geen dorpen in die richting zou situeren die aan een andere kant van Kampirak liggen.

Met betrekking tot rivieren in de regio stelt u dat er geen rivier was in het dorp en evenmin in de regio. Bij regen zou er enkel in Dande Ghorī -een regio in Pul i Khumri- een stroom zijn die Dawarg heet (CGVS, 15/31372, p.6). Uit kaarten beschikbaar op het CGVS blijkt echter dat er wel degelijk een rivier door het district Dahane Ghorī stroomt die ook in de buurt van het districtscentrum loopt.

Ook uw beweringen over de medische zorg die in de regio van Kampirak beschikbaar is stroken niet met informatie van het CGVS. U geeft aan dat er in de laatste drie tot vier jaar geen dokter meer aanwezig was in Kampirak. Voor medische hulp kon men volgens u voor kleine dingen naar winkels. Voor ernstige ziektes diende men naar Pul i Khumri te gaan. De dichtstbijzijnde dokter zou zich in Pul i

Khumri hebben bevonden (CGVS, 15/31372, p.5). Informatie van het Commissariaat-generaal spreekt deze verklaringen echter tegen. Hieruit blijkt immers dat er in november 2014 wel degelijk een nog actief geneeskundig centrum was in Kampirak en dat ook in Qarya- I-Bekh, een dorp tussen Kampirak en Pul i Khumri, in november 2014 nog medische hulp beschikbaar was. De verklaringen van uw broer [B.] hierover stroken verder met de informatie van het CGVS, noch met uw beweringen. Hij stelt immers dat er geen dokters waren in Kampirak –ze zouden vijf tot zes jaar geleden zijn vertrokken- maar wel in nabijgelegen dorpen zoals Sholoktu, Shanmaw en Sardaw (CGVS, 15/33028, p.6-7).

Over verkiezingen in uw regio van herkomst verklaart u dan weer dat er drie maal verkiezingen werden georganiseerd in Kampirak namelijk in 1383, 1388 en een laatste keer in 1393. Tijdens de laatste verkiezingen zouden er echter geen kiesbureaus zijn geweest in Kampirak en zou er niemand hebben gestemd (CGVS, 15/31372, p.5). Nochtans blijkt uit informatie dat er in 1393 wel degelijk kiesbureaus werden ingericht en dat er in deze bureaus ook werd gestemd.

Ook over de veiligheidssituatie in Pul i Khumri, de stad waarnaar u zich tijdens het schooljaar dagelijks begaf, zijn uw verklaringen weinig overtuigend. Gevraagd of er momenten waren waarop u niet naar de school in Pul i Khumri kon gaan omwille van de veiligheidssituatie stelt u dat dit in 1392 en 1393 het geval was. Wanneer wordt geïnformeerd waarom precies u in 1393 niet naar Pul i Khumri durfde te gaan antwoordt u aanvankelijk vaagweg dat er dagen waren waarop men niet naar de stad durfde omwille van gevechten. Hierop de kans geboden om meer concreet aan te geven wat er precies was gebeurd verwijst u naar het jaar 1392 waarin een landmijn een politiewagen zou hebben getroffen (CGVS, 15/31372, p.6). Wanneer wordt gevraagd of de situatie in de loop der jaren gevaarlijker werd geeft u aan dat dit inderdaad het geval was omdat er in 1391, 1392 en 1393 verschillende militaire basissen aangevallen werden door de Taliban waardoor deze sterker werd in Dahane Ghorī. Vreemd genoeg slaagt u er niet in aan te geven waar de militaire basissen in de regio gelegen waren. Gevraagd naar de dichtstbijzijnde militaire basis verwijst u naar Dahane Ghorī en Dande Ghorī. Wanneer wordt gevraagd bij welke dorpen de basissen gelegen waren verwijst u naar de plaats Dahane Ghorī waar het districtshuis is gevestigd en waar militairen aanwezig zouden zijn geweest. Erop gewezen dat een aanwezigheid van gewapende mannen niet betekent dat er een militaire basis is gevestigd, zegt u dat de dichtstbijzijnde basis daar misschien was (CGVS, 15/31372, p.6). Dat u niet weet waar de militaire basissen in uw regio van herkomst zijn gevestigd maar u aanvallen erop wel aanbrengt als elementen die uw veiligheid op weg naar school in het gedrang brachten komt uitermate weinig doorleefd over.

Tot slot moet er nog worden vastgesteld dat ook de verklaringen van uw broer [B.] over zijn leven in Kampirak weinig doorleefd overkomen. Hoewel hij aangeeft dat hij in de laatste zeven jaar van de tijd die hij in het dorp doorbracht gedurende vijf jaar school liep (CGVS, 15/33028, p.6-7), legt hij hierover weinig overtuigende verklaringen af. Wanneer tijdens het gehoor wordt geïnformeerd naar wat hij leerde op school, stelt hij aanvankelijk dat hij les kreeg over Dari, geografie, Pasjtoe, wetenschap en geschiedenis (CGVS, 15/33028, p.6-7). Wanneer hem gevraagd wordt dieper in te gaan op zaken die hij zich in verband met aardrijkskunde herinnert, verwijst hij naar geschiedenis en kaarten. Om meer uitleg gevraagd over de geschiedenis die hij in het kader van de lessen aardrijkskunde zou hebben gekregen, wijzigt hij vreemd genoeg zijn verklaring en stelt hij dat de onderwerpen die hij aanhaalde pas werden onderwezen vanaf de zesde graad terwijl hij slechts tot de vijfde school liep. Vervolgens geeft hij aan dat hij wel les kreeg in Engels, Dari, Pasjtoe en geschiedenis om vervolgens, nadat hem wordt gevraagd naar de inhoud ervan, onmiddellijk te ontkennen dat hij geschiedenislessen kreeg. Hij zou dit onderwerp wel met vrienden die deze lessen hadden gevolgd hebben besproken. Als er daarna wordt gevraagd om iets te vertellen over de Afghaanse geschiedenis, kan hij hierop geen antwoord geven en verklaart hij dat hij reeds lang geleden is gestopt met school en het over lang geleden gaat (CGVS, 15/33028, p.6-7).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd uw herkomst uit het district Dahane Ghorī gelegen in de provincie Baghlan aannemelijk te maken. Met betrekking tot de taskara van u en uw broer moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de

identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Uit de vier foto's van uw broer [N.] in het Afghaanse leger, de handgeschreven kopie van de militaire kaart van [N.], het verzendingsbewijs en zeven attesten met betrekking tot de activiteiten van uw broer [Naj.] kan geen enkele informatie worden afgeleid met betrekking tot uw afkomst uit het district Dahane Ghorri van de Afghaanse provincie Baghlan zodat ze niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van uw beweringen in dit verband te herstellen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die voor u persoonlijk aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen, kan er in uw hoofde niet worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade als gevolg van de activiteiten van uw broer [Naj.].

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 5 december 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U volhardde in uw bewering afkomstig te zijn uit Kampirak (CGVS, 15/31372, p.8).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke

redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw verhaal toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Dit is tweede de bestreden beslissing in hoofde van de tweede verzoekende partij, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, een Afghaans staatsburger van Hazara origine, verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u en uw gezin er werden geïsoleerd door de Taliban omwille van de activiteiten van uw familie voor het Amerikaanse leger en de Afghaanse overheden. Uw oudste broer [B.] [Naj.] (...) werkte voor de Amerikanen. Uw broer [N.] werkte voor het Afghaanse leger. Uw broer [H.] (...) had de ambitie om bij de NDS –de Afghaanse inlichtingendienst- aan de slag te gaan. Volgens uw verklaringen werden jullie een achttal jaar geleden voor het eerst belaagd door de Taliban toen jullie in het dorp Suikerfabriek in de provincie Baghlan woonden. Nadien trokken jullie naar Kampirak, een dorp in dezelfde provincie. Daar kwam de Taliban kort voor uw vertrek uit Afghanistan naar jullie woning. U vluchtte samen met uw broer [S.] [H.] (...) en trok de volgende dag naar het huis van uw tante. Na overleg met uw vader kwamen jullie tot de conclusie dat jullie Afghanistan dienden te verlaten wat jullie de volgende dag deden. Twee maanden later (op 7 november 2015) kwamen u samen met uw broer [H.] aan in België, waar jullie op 16 november 2015 een asielaanvraag indienden.

In het kader van uw asielerzoek legt u volgende documenten neer: uw taskara, de taskara van uw broer [H.], vier foto's van uw broer [N.] in het Afghaanse leger, een handgeschreven kopie van de militaire kaart van [N.], een verzendingsbewijs en zeven attesten met betrekking tot de activiteiten van uw broer [Naj.].

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielaanvraag rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. De verklaringen van u en uw broer met betrekking tot jullie herkomst uit het district Dahane Ghorī en in de Afgaanse provincie Baghlan zijn immers niet aannemelijk.

Zo zijn de verklaringen van uw broer met betrekking tot zijn geboorteplaats weinig overtuigend. Hij verklaart in dit verband geboren te zijn in de provincie Baghlan maar niet te weten waar precies. Hij kan tijdens het gehoor enkel aangeven dat hij of in Kampirak of in Suikerfabriek, vlakbij Pul i Khumri (CGVS, 15/31372, p.3), werd geboren (CGVS, 15/31372, p.2). Gevraagd om te verklaren waarom hij niet weet waar hij werd geboren stelt hij dat men in Afghanistan zijn geboortedatum niet kent en men evenmin weet waar men geboren is (CGVS, 15/31372, p.2). Deze verklaring is weinig overtuigend aangezien er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat ouders weten in welke plaats hun kinderen werden geboren en zij deze informatie in de loop van de tijd met hun kinderen delen. Wat betreft zijn geboorteplaats moet bovendien worden opgemerkt dat Kampirak als geboorteplaats wordt vermeld op de taskara die hij in het kader van zijn asielverzoek voorlegt. Wanneer hij tijdens het gehoor met deze vaststelling wordt geconfronteerd stelt hij vreemd genoeg dat hij inderdaad waarschijnlijk in Kampirak werd geboren (CGVS, 15/31372, p.3). Deze stelling strookt echter niet met zijn eerdere verklaringen waarin hij stelt niet te weten waar hij werd geboren en dat het misschien in Kampirak of Suikerfabriek was (CGVS, 15/31372, p.2). De verklaring van uw broer dat hij waarschijnlijk in Kampirak werd geboren zoals in zijn taskara wordt aangegeven, strookt bovendien niet met zijn bewering dat jullie ouders voor zover hij weet eerst in Suikerfabriek vlakbij Pul i Khumri woonden en zeven à negen jaar geleden verhuisden naar Kampirak. Voor zover uw broer weet woonde jullie familie voordien nooit ergens anders (CGVS, 15/31372, p. 4). Zijn beweringen over zijn geboorteplaats worden uiteindelijk totaal ongeloofwaardig wanneer hij wordt geconfronteerd met de stelling van uw broer, [B.N.], dat uw familie tot 2002 in Pakistan zou hebben verbleven en hij ook nog eens aangeeft misschien wel in Pakistan te zijn geboren (CGVS, 08/14965, p.9).

Uit de vaststelling dat uw broer niet weet waar hij zou zijn geboren en hij zijn verklaringen in de loop van het gehoor over zijn mogelijke geboorteplaatsen aanpast aan de vaststellingen die hem worden voorgelegd blijkt dat hij het CGVS geen duidelijk zicht wenst te geven op zijn verblijfplaatsen in Afghanistan voor zijn aankomst in België.

Wat dit betreft stelde uw broer [Naj.] in het kader van zijn asielverzoek overigens dat zijn familie in 2004 vanuit Kaboel naar Fabrik Qand (Suikerfabriek) in de provincie Baghlan trok (CGVS, 08/14965, p.3). Aangezien uit de verklaringen van uw broer [H.] kan worden afgeleid dat hij op dat ogenblik ongeveer zeven jaar moet zijn geweest (DVZ, punt 4) kan er redelijkerwijze worden verwacht dat hij wel degelijk enige notie zou hebben van een verblijfplaats van uw familie voor jullie zich in de provincie Baghlan vestigden.

Naast de vaststelling dat uw broer geen zicht lijkt te willen geven op zijn opeenvolgende verblijfplaatsen moet ook worden vastgesteld dat zijn kennis over de regio waar hij volgens zijn verklaringen de laatste jaren voor zijn vertrek zou hebben geleefd onaannemelijk beperkt is. Zo blijkt hij voor het CGVS in staat om verschillende dorpen die in de buurt van zijn dorp van herkomst liggen te vermelden maar slaagt hij er niet in aan te geven welke dorpen er tussen Kampirak en Pul i Khumri liggen. Hiernaar gevraagd stelt hij dat Charmab, Zaimazit, Naimun, Ganji en Sardaw in de richting van Pul i Khumri liggen (CGVS, 15/31372, p.5). Uit informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat Charmab en Ganji inderdaad in deze richting liggen maar dat dit niet het

geval is voor de drie andere dorpen die hij vermeldt. Aangezien hij verklaart in Pul i Khumri te hebben gestudeerd en tijdens het schooljaar elke dag tussen deze stad en zijn dorp te hebben gereisd kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij meer dorpen in de richting van de stad zou kennen en geen dorpen in die richting zou situeren die aan een andere kant van Kampirak liggen.

Met betrekking tot rivieren in de regio stelt uw broer dat er geen rivier was in het dorp en evenmin in de regio. Bij regen zou er enkel in Dande Ghorī, volgens informatie een deel van de stad Pul i Khumri, een stroom zijn die Dawarg heet (CGVS, 15/31372, p.6). Uit kaarten beschikbaar op het CGVS blijkt echter dat er wel degelijk een rivier door het district Dahane Ghorī stroomt die ook in de buurt van het districtscentrum loopt.

Ook zijn beweringen over de medische zorg die in de regio van Kampirak beschikbaar is stroken niet met informatie van het CGVS. Hij geeft aan dat er in de laatste drie tot vier jaar geen dokter meer aanwezig was in Kampirak. Voor medische hulp kon men volgens hem voor kleine dingen naar winkels. Voor ernstige ziektes diende men naar Pul i Khumri te gaan. De dichtstbijzijnde dokter zou zich in Pul i Khimri hebben bevonden (CGVS, 15/31372, p.5). Informatie van het Commissariaat-generaal spreekt deze verklaringen echter tegen. Hieruit blijkt immers dat er in november 2014 wel degelijk een nog actief geneeskundig centrum was in Kampirak en dat ook in Qarya- I-Bekh, een dorp tussen Kampirak en Pul i Khumri, in november 2014 nog medische hulp beschikbaar was. Uw verklaringen hierover stroken met de informatie van het CGVS, noch met de beweringen van uw broer. U stelt immers dat er geen dokters waren in Kampirak –ze zouden vijf tot zes jaar geleden zijn vertrokken- maar wel in nabijgelegen dorpen zoals Sholoktu, Shanmaw en Sardaw.

Over verkiezingen in uw regio van herkomst verklaart uw broer dat er drie maal verkiezingen werden georganiseerd in Kampirak namelijk in 1383, 1388 en een laatste keer in 1393. Tijdens de laatste verkiezingen zouden er echter geen kiesbureaus zijn geweest in Kampirak en niemand er zou hebben gestemd (CGVS, 15/31372, p.5). Nochtans blijkt uit informatie dat er in 1393 wel degelijk kiesbureaus werden ingericht en dat er in deze bureaus ook werd gestemd.

Ook over de veiligheidssituatie in Pul i Khumri, de stad waarnaar uw broer zich tijdens het schooljaar dagelijks begaf, zijn zijn verklaringen uitermate vaag

Gevraagd of er momenten waren waarop hij niet naar de school in Pul i Khumri kon gaan omwille van de veiligheidssituatie stelt hij dat dit in 1392 en 1393 het geval was. Wanneer wordt geïnformeerd waarom precies hij in 1393 niet naar Pul i Khumri durfde te gaan, antwoordt hij aanvankelijk vaagweg dat er dagen waren waarop men niet naar de stad durfde omwille van gevechten. Hierop de kans geboden om meer concreet aan te geven wat er precies was gebeurd, verwijst hij naar het jaar 1392 waarin een landmijn een politiewagen zou hebben getroffen (CGVS, 15/31372, p.6). Wanneer wordt gevraagd of de situatie in de loop der jaren gevaarlijker werd geeft hij aan dat dit inderdaad het geval was omdat er in 1391, 1392 en 1393 verschillende militaire basissen aangevallen werden door de Taliban waardoor deze sterker werd in Dahane Ghorī. Vreemd genoeg slaagt hij er niet in aan te geven waar de militaire basissen in de regio gelegen waren. Gevraagd naar de dichtstbijzijnde militaire basis verwijst uw broer naar Dahane Ghorī en Dande Ghorī. Wanneer wordt gevraagd bij welke dorpen de basissen gelegen waren verwijst hij naar de plaats Dahane Ghorī waar het districtshuis is gevestigd en waar gewapende mannen aanwezig zouden zijn geweest. Erop gewezen dat een aanwezigheid van gewapende mannen niet betekent dat er een militaire basis is gevestigd, zegt hij dat de dichtstbijzijnde basis daar misschien was (CGVS, 15/31372, p.6). Dat uw broer niet weet waar de militaire basissen in zijn regio van herkomst zijn gevestigd maar hij aanvallen erop wel aanbrengt als elementen die zijn veiligheid op weg naar school in het gedrang brachten, komt uitermate weinig doorleefd over.

Tot slot moet er nog worden vastgesteld dat ook uw verklaringen over uw leven in Kampirak weinig doorleefd overkomen. Hoewel u aangeeft dat u in de laatste zeven jaar van de tijd die u in het dorp doorbracht gedurende vijf jaar school liep (CGVS, p.3), legt u hierover weinig overtuigende verklaringen af. Wanneer tijdens het gehoor wordt geïnformeerd naar wat u leerde op school stelt u aanvankelijk dat u les kreeg over Dari, geografie, Pasjtoe, wetenschap en geschiedenis (CGVS, p.5). Wanneer u gevraagd wordt dieper in te gaan op zaken die u zich in verband met aardrijkskunde herinnert, verwijst u naar geschiedenis en kaarten. Om meer uitleg gevraagd over de geschiedenis die u in het kader van de lessen aardrijkskunde zou hebben gekregen wijzigt u vreemd genoeg uw verklaring en stelt u dat de

onderwerpen die u aanhaalde pas werden onderwezen vanaf de zesde graad terwijl u slechts tot de vijfde school liep. Vervolgens geeft u aan dat u wel les kreeg in Engels, Dari, Pasjtoe en geschiedenis om vervolgens, nadat u wordt gevraagd naar de inhoud ervan, onmiddellijk te ontkennen dat u geschiedenislessen kreeg. U zou dit onderwerp wel met vrienden die deze lessen hadden gevolgd hebben besproken. Als er daarna wordt gevraagd om iets te vertellen over de Afghaanse geschiedenis, kan u hierop geen antwoord geven en verklaart u dat u reeds lang geleden bent gestopt met school en het over lang geleden gaat (CGVS, p.5).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd uw herkomst uit het district Dahane Ghorri gelegen in de provincie Baghlan aannemelijk te maken. Met betrekking tot de taskara van u en uw broer moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Uit de vier foto's van uw broer [N.] in het Afghaanse leger, de handgeschreven kopie van de militaire kaart van [N.], het verzendingsbewijs en zeven attesten met betrekking tot de activiteiten van uw broer [Naj.] kan geen enkele informatie worden afgeleid met betrekking tot uw afkomst uit het district Dahane Ghorri van de Afghaanse provincie Baghlan zodat ze niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van uw beweringen in dit verband te herstellen. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die voor u persoonlijk aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen, kan er in uw hoofde niet worden geconcludeerd tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade als gevolg van de activiteiten van uw broer [Naj.].

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uw broer werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 5 december 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Hij werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. Hij volhardde in uw bewering afkomstig te zijn uit Kampirak (CGVS, 15/31372, p.8).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volhardten in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen en bijlagen, Genève, 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953 (hierna: de Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van artikel 4 richtlijn 2004/83.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Gelet op de samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. Verzoekers lichten hun middel als volgt toe:

[...]

Verzoekende partijen stellen dus onder andere dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de bepaling van artikel 4.3. van Richtlijn 2004/83.

Het artikel luidt als volgt:

"3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en houdt onder meer rekening met:

alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

de door de verzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of andere ernstige schade is blootgesteld dan wel blootgesteld zou kunnen worden;

de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen;

de vraag of zijn activiteiten, sedert hij zijn land heeft verlaten, uitsluitend ten doel hadden de nodige voorwaarden te scheppen om een verzoek om internationale bescherming te kunnen indienen, teneinde na te gaan of de betrokkene, in geval van terugkeer naar dat land, door die activiteiten aan vervolging of ernstige schade zal worden blootgesteld;

de vraag of in redelijkheid kan worden verwacht dat de verzoeker zich onder de bescherming kan stellen van een ander land waar hij zich op zijn staatsburgerschap kan beroepen. "

Het CGVS is van oordeel dat verzoekende partijen geen geloofwaardige verklaringen zouden hebben afgelegd met betrekking tot hun verblijf in Afghanistan en niet zouden hebben voldaan aan hun medewerkingsplicht, quod non, en zoals hieronder ook zal blijken.

Het CGVS stelt meer specifiek dat verzoekende partijen geen aannemelijke verklaringen zouden hebben afgelegd met betrekking tot hun afkomst uit het district Dahane Ghorī en in de Afghaanse provincie Baghlan.

Beide aangevochten beslissingen werden in dezelfde zin gemotiveerd door het CGVS waardoor de aangehaalde argumenten ook tegen beide beslissingen wordt ingeroepen.

2.1. Wat betreft de geboorteplaats van eerste verzoekende partij

Het CGVS neemt het eerste verzoekende partij kwalijk niet te weten waar hij juist geboren is. Het CGVS stelt onder andere in de beslissing van 1ste verzoekende partij:

"Uit de vaststelling dat u niet weet waar u zou zijn geboren en u uw verklaringen over uw mogelijke geboorteplaatsen in de loop van het gehoor aanpast aan de vaststellingen die u worden voorgelegd, blijkt dat u het CGVS geen duidelijk zicht wenst te geven op uw verblijfplaatsen in Afghanistan voor uw aankomst in België

Eerste verzoekende partij bevestigt dat hij zelf nog niet weet waar hij is geboren maar weet wel dat het in de provincie Baghlan was.

Ook mag niet vergeten worden, en daar blijkt het CGVS volledig aan voorbij te gaan, dat 1ste verzoekende partij ook afhankelijk is van de informatie die hij krijgt aangaande zijn geboorteplaats; hij weet het dus zelf niet maar hij heeft geïnformeerd en heeft hieromtrent duidelijkheid verkregen.

Hij heeft zo geïnformeerd bij zijn oudste broer Naj. (...) die in België verblijft onder een legaal verblijfsstatuut en deze informeerde verzoekende partijen dat op het moment van de geboorte van eerste verzoekende partij het gezin in Suikerfabriek woonde.

In 2007, zo bevestigde deze broer, werd Suikerfabriek aangevallen en verhuisde het gezin naar Kampirak.

Deze oudste broer verduidelijkt daarna dat hij samen met zijn opa en oom van 1999 —ongeveer 2002 in Pakistan hebben verbleven, en dus niet met de hele familie.

*

Eerste verzoekende partij heeft tevens geïnformeerd waarom de taskira dan Kampirak zou vermelden.

De taskira werd aangevraagd in Kampirak, welke behoort tot het district Dahane Ghorī welke een ander district is dan tot dewelke Suikerfabriek behoort.

De taskira werd aangevraagd in een ander district dan waar hij was geboren omwille van de onveiligheidssituatie in Suikerfabriek en dit ander district is dan niet bevoegd zou er bij de geboorteplaats Suikerfabriek worden vermeld.

Naar Suikerfabriek teruggaan om een taskira te bekomen, was niet mogelijk juist omwille van de veiligheidssituatie die zij waren ontvlucht waardoor werd verklaard dat hij geboren was in Kampirak om alsnog een taskira te verkrijgen in het district Dahane Ghorī.

De taskira werd afgeleverd in 2010 toen het gezin in Kampirak woonde; 1ste verzoekende partij was toen ongeveer 13 jaar oud.

*

Tot slot verduidelijkt de oudste broer broer [Naj.] ook nog dat 1ste verzoekende partij slecht 1 jaar in Kaboel heeft verbleven, toen hij ongeveer 7 jaar oud was. Dit was dus een verblijf van één jaar op een zeer jonge leeftijd die 1ste verzoekende partij zich werkelijk niet meer herinnert.

Na ontvangst van de beslissing van het CGVS heeft 1ste verzoekende partij geïnformeerd bij zijn broer [Naj.] die bevestigde dat dit slechts was voor een periode van 1 jaar en op een moment dat hij zeer jong was.

Het is bijgevolg redelijk dat 1ste verzoekende partij jaren later zich dit niet herinnert.

*

Verzoekende partijen zijn dan ook van oordeel dat de argumentatie van het CGVS niet kan weerhouden worden. Het middel is gegrond.

2.2.

Wat betreft de kennis van 1ste verzoekende partij over de regio

Het CGVS motiveert de beslissing van 1ste verzoekende partij als volgt:

"Naast de vaststelling dat u geen zicht geeft op uw opeenvolgende verblijfplaatsen moet worden vastgesteld dat uw kennis over de regio waar u volgens uw verklaringen de laatste jaren voor uw vertrek zou hebben geleefd onaannemelijk beperkt is. Zo blijkt u voor het CGVS in staat om verschillende dorpen op te sommen die in de buurt van uw dorp van herkomst liggen maar slaagt u er niet in aan te geven welke dorpen er tussen Kampirak en Pul i Khumri liggen. Hiernaar gevraagd stelt u dat Charmab, Zalmazit, Naimun, Ganji en Sardaw in de richting van PU i Khumri liggen (...). Uit informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat Charmab en Ganji inderdaad in deze richting liggen maar dat dit niet het geval is voor de drie andere dorpen die u vermeldt. Aangezien u verklaart in Pul i Khumri te hebben gestudeerd en tijdens het schooljaar elke dag tussen deze stad en uw dorp te hebben gereisd kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat u meer dorpen in de richting van de stad zou kennen en geen dorpen in die richting zou situeren die aan een andere kant van Kampirak liggen "

*

Verzoekende partij en kunnen zich niet vinden in deze argumentatie van het CGVS.

*

Eerste verzoekende partij heeft getracht alle informatie te geven waarover hij beschikte en die hij zich op dat moment ook herinnerde. Eerste verzoekende partij kan zich ook maar steunen op zijn geheugen voor zover deze hem niet in de steek laat.

*

In elk geval verduidelijkt verzoekende partij dat hij had begrepen om de dorpen in de buurt van Kampirak op te sommen en niet de dorpen die in een bepaalde richting zouden zijn gelegen.

2.3. Wat betreft de kennis over een rivier in de regio

Het CGVS motiveert de beslissing van 1ste verzoekende partij als volgt:

"Met betrekking tot de rivieren in de regio stelt u dat er geen rivier was in het dorp en evenmin in de regio. Bij regen zou er enkel in Dande Ghori — een regio in Pul i Khumri — een stroom zijn die Dawarg heet (...). Uit kaarten beschikbaar op het CGVS blijkt echter dat er wel degelijk een rivier door het district Dahane Ghori stroomt die ook in de buurt van het districtscentrum loopt. "

Ook in deze argumentatie kunnen verzoekende partij en zich niet vinden.

*

Eerste verzoekende partij verklaart, na het lezen van de motivering van het CGVS, dat hij heeft gesproken over een stroming ongeveer een 2-tal uren van zijn dorp. Hij heeft de naam Dawarg niet genoemd. Dit komt dan overeen met de afstand tot Dahane Ghori.

Er moet bijgevolg ergens een communicatiefout zijn geweest, gezien de motivering niet strookt met de door hem gegeven verklaringen.

*

Eerste verzoekende partij kan wel bevestigen dat er werd gevraagd of er een rivier is in Baghlan en dat hij hierop heeft geantwoord de rivier van Baghlan en dat hij daarover heeft gesproken. Hieromtrent wordt in de beslissing niet gemotiveerd.

*

Eerste verzoekende weet dat er een kanaal is in de buurt van het districtscentrum doch hij heeft deze niet genoemd omdat hiernaar niet werd gevraagd.

2.4. Wat betreft de verklaringen over de medische zorg in de regio Kampirak

Het CGVS motiveert de beslissing van 1ste verzoekende partij als volgt:

"Ook uw beweringen over de medische zorg die in de regio van Kampirak beschikbaar is stroken niet met informatie van het CGVS. "

In de beslissing van 2de verzoekende partij staat vermeld aangaande de verklaringen van 1ste verzoekende partij :

"Hij geeft aan dat er in de laatste drie tot vier jaar geen dokter meer aanwezig was in Kampirak. Voor medische hulp kon men volgens hem voor kleine dingen naar winkels. Voor ernstige ziektes diende met naar P'il i Khumri te gaan. De dichtstbijzijnde dokter zou zich in Pul i Khumri hebben bevonden (...). Informatie van het Commissariaat- generaal spreekt deze verklaringen echter tegen. Hieruit blijkt immers dat er in november 2014 wel degelijk een nog actief geneeskundig centrum was in Kampirak en dat ook in Qarya-I-Bekh, een dorp tussen Kampirak en Pul i Khumri, in november 2014 nog medische hulp beschikbaar was. Uw verklaringen hierover stroken met de informatie van het CGVS, noch met de beweringen van uw broer. U stelt immers da er geen dokters aanwezig waren in Kampirak - ze zouden vijf of zes jaar geleden zijn vertrokken — maar wel in nabijgelegen dorpen zoals Sholoktu, Shanmaw en Sardaw. "

Verzoekende partij en kunnen zich niet vinden in de beslissingen van het CGVS.

Tweede verzoekende partij stelt te hebben verklaard dat er in Kampirak geen dokters meer zijn maar over de al of niet aanwezigheid van dokters in de omliggende dorpen heeft hij geen verdere verklaringen gedaan.

Eerste verzoekende partij stelt te hebben verklaard dat er de laatste 3 à 4 jaar geen dokters meer zijn maar er is wel een kliniek doch dit is eigenlijk een gebouw met een conciërge. Er is dus geen enkel medisch personeel aanwezig, enkel een gebouw met een conciërge.

De oudste broer Naj. (...) voegt nog toe dat corruptie helaas een gekend fenomeen is in Afghanistan en dat de informatie van het CGVS helaas niet klopt. Het zal in casu gaan om gegevens die worden meegegeeld (aanwezigheid van een dokter) doch die er in werkelijkheid niet is.

2.5. Wat betreft de verkiezingen

Wat betreft de verklaringen van eerste verzoekende partij aangaande de verkiezingen heeft hij verklaard wat hij zich nog herinnerde. Hij herinnerde zich de verkiezingen niet. Het interesseerde hem niet, en heeft er dus bij stilgestaan. Bovendien was hij 17 jaar oud en is hij ook niet moeten gaan stemmen waardoor dit ook geen factor kon geweest zijn in het herinneren van de verkiezingen.

Bijgevolg, gezien hij geen verkiezingen herinnerde, heeft hij verklaard dat er geen verkiezingen hebben plaatsgevonden.

Rekening houdend met deze specifieke situatie van eerste verzoekende partij, kan de motivering van het CGVS niet worden gevolgd.

2.6 . Wat betreft de veiligheidssituatie in Pul i Khumri

Het CGVS is van oordeel dat de verklaringen van eerste verzoekende partij over de veiligheidssituatie in Pul i Khumri, de stad waarnaar hij zich tijdens het schooljaar dagelijks begaf, uitermate vaag zouden zijn.

Eerste verzoekende partij kan ook op dit punt de motivatie van het CGVS niet volgen.

Eerste verzoekende partij weet dat de militaire basissen werden aangevallen in 1391, 1392 en 1393 en dit wordt ook niet betwist door het CGVS.

Hij weet ook dat deze in de buurt van het districtscentrum moeten gelegen zijn, maar juist waar weet eerste verzoekende partij niet. Hij kent de concrete ligging niet omdat hij die zelf nooit gezien heeft en op weg naar school kwam hij ook geen militaire basis tegen.

De informatie die hij heeft gegeven en de verklaring waarom hij de concrete liggingen niet kende is redelijk en dient te worden aangenomen.

2.7 . Wat betreft de verklaringen van 2de verzoekende partij

Het CGVS motiveert het volgende in de beslissing van 2de verzoekende partij:

"Tot slot moet worden vastgesteld dat ook uw verklaringen over uw leven in Kampirak weinig doorleefd overkomen. Hoewel u aangeeft dat u in de laatste zeven jaar van de tijd die u in het dorp doorbracht gedurende vijf jaar school liep (...), legt u hiervan weinig overtuigende verklaringen af. (...)"

Bij het geven van zijn antwoorden had 2de verzoekende partij niet begrepen dat hij vakken moest opsommen die hij zelf gekregen had en dus zelf gevolgd had, maar begreep hij dat er werd gevraagd achter vakken die op school werden gegeven.

Andere jongens vertelden over het vak geschiedenis en over het vak aardrijkskunde.

Bij het doorvragen naar de inhoud, werd pas duidelijk dat er gevraagd werd naar vakken die hij had gevolgd, waardoor 2de verzoekende partij dit dan ook heeft aangekaart."

En

“Artikel 48/4 Vreemdelingenwet bepaalt:

” § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. ”

Het CGVS motiveert de beslissing uiteindelijk stellende dat gezien er geen duidelijkheid zou zijn geschept over de verblijfplaatsen en/of feitelijke herkomst, de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

Gezien de bovenstaande argumentatie, zijn verzoekende partij en van mening dat de motivatie van het CGVS niet kan worden gevolgd en dat er wel voldoende duidelijkheid werd gegeven, waardoor dan ook de motivatie van het CGVS op dit punt niet kan worden gevolgd.

Wat betreft de motivatie verwijzen verzoekende partij en naar de argumentatie hierboven die alhier voor herhaald kan worden beschouwd.”

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid

1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.4. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.4.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

Verzoekers verklaren uit Afghanistan gevlucht te zijn omwille van problemen met de taliban daar er familieleden voor de Amerikanen en de overheid gewerkt hebben. Verzoekers verklaren dat hun oudste broer voor de Amerikanen gewerkt heeft. Een andere broer heeft voor het Afghaans leger gewerkt, terwijl de eerste verzoekende partij de ambitie had om bij de Afghaanse inlichtingendienst te werken. Verzoekers verklaren dat ze een achttal jaar voor hun vlucht uit Afghanistan een eerste keer door de taliban belaagd werden. Dit gebeurde toen verzoekers in het dorp Fabrik Qand (Suikerfabriek) gelegen in de provincie Baghlan woonden. Verzoekers verklaren dat ze nadien naar het dorp Kampirak verhuisd zijn, eveneens gelegen in de provincie Baghlan. Verzoekers verklaren dat ze ook hier bezoek van de taliban hebben gekregen. Hierdoor zijn verzoekers gevlucht naar het huis van een tante. De volgende dag hebben verzoekers, na overleg met hun vader Afghanistan verlaten.

In casu hecht de verwerende partij geen geloof aan verzoekers voorgehouden herkomst uit de provincie Baghlan, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissingen.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal hij desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke

gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu hebben verzoekers voor het nemen van de bestreden beslissingen de volgende documenten bijgebracht: hun taskara, foto's van hun broer N. in het Afghaanse leger, een handgeschreven kopie van de militaire kaart van N., een verzendingsbewijs en de zeven attesten met betrekking tot de activiteiten van hun broer N.

De foto's van hun broer N. in het Afghaanse leger, een handgeschreven kopie van de militaire kaart van N. en de zeven attesten met betrekking tot de activiteiten van hun broer N., hebben geen betrekking op de herkomst van verzoekers uit het dorp Kampirak gelegen in de provincie Baghlan. Het verzendingsbewijs geeft enkel aan dat verzoekers briefwisseling uit Mazer-e-sharif gelegen in de provincie Baghlan ontvangen hebben.

De taskara's van verzoekers zijn onvoldoende om hun herkomst uit Baghlan aannemelijk te maken daar uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 21, Afghanistan – Corruptie en valse documenten 27/06/2013) blijkt dat Afghaanse documenten op eenvoudige wijze tegen betaling kunnen worden verkregen zowel in Afghanistan als in het buitenland. Voorts wordt met betrekking tot de taskara van de eerste verzoekende partij in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: *“Zo zijn uw verklaringen met betrekking tot uw geboorteplaats weinig overtuigend. U verklaart in dit verband geboren te zijn in de provincie Baghlan maar niet te weten waar precies. U kan tijdens het gehoor enkel aangeven dat u of in Kampirak of in Suikerfabriek, vlakbij Pul i Khumri (CGVS, 15/31372, p.3), werd geboren (CGVS, 15/31372, p.2). Gevraagd om te verklaren waarom u niet weet waar u werd geboren, stelt u dat men in Afghanistan zijn geboortedatum niet kent en men evenmin weet waar men geboren is (CGVS, 15/31372, p.2). Deze verklaring is weinig overtuigend aangezien er redelijkerwijze vanuit kan worden gegaan dat ouders weten op welke plaats hun kinderen werden geboren en zij deze informatie in de loop van de tijd met hun kinderen delen. Wat betreft uw geboorteplaats moet bovendien worden opgemerkt dat Kampirak als geboorteplaats wordt vermeld op de taskara die u in het kader van uw asielerzoek voorlegt. Wanneer u tijdens het gehoor met deze vaststelling wordt geconfronteerd stelt u vreemd genoeg dat u inderdaad waarschijnlijk in Kampirak werd geboren (CGVS, 15/31372, p.3). Deze stelling strookt echter niet met uw eerdere verklaringen waarin u stelt niet te weten waar u werd geboren en dat het misschien in Kampirak of Suikerfabriek was (CGVS, 15/31372, p.2). Uw verklaring dat u waarschijnlijk in Kampirak werd geboren zoals in uw taskara wordt aangegeven strookt bovendien niet met uw bewering dat jullie ouders voor zover u weet eerst in Suikerfabriek vlakbij Pul i Khumri woonden en zeven à negen jaar geleden verhuisden naar Kampirak. Voor zover u weet woonde uw familie voordien nooit ergens anders (CGVS, 15/31372, p. 4). Uw beweringen over uw geboorteplaats worden uiteindelijk totaal ongeloofwaardig wanneer u wordt geconfronteerd met de stelling van uw broer, [B.N.], dat uw familie tot 2002 in Pakistan zou hebben verbleven en u ook nog eens aangeeft misschien wel in Pakistan te zijn geboren (CGVS, 08/14965, p.9). In hun verzoekschrift trachten de verzoekers hetgeen voorafgaat te weerleggen op basis van verklaringen van hun broer Naj. In dit verband wijst de Raad ervoor eerst op dat de verklaringen die in het verzoekschrift gegeven worden door geen enkel begin van bewijs gestaafd worden. Bovendien vindt het gegeven dat enkel de oudste broer samen met de grootvader en een oom van 1999 tot 2002 in Pakistan verbleven heeft, geen grondslag in het gehoorverslag van Naj. uit 2008. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing ook terecht wordt gesteld dat: *“Wat dit betreft stelde uw broer [Naj.] in het kader van zijn asielerzoek overigens dat zijn familie in 2004 vanuit Kaboel naar Fabrik Qand (Suikerfabriek) in de provincie Baghlan trok (CGVS, 08/14965, p.3). Aangezien uit de verklaringen van uw broer [H.] kan worden afgeleid dat hij op dat ogenblik ongeveer zeven jaar moet zijn geweest (DVZ, punt 4) kan er redelijkerwijze worden verwacht dat hij wel degelijk enige notie zou hebben van een verblijfplaats van uw familie voor jullie zich in de provincie Baghlan vestigden.”**

In casu dient de Raad vast te stellen dat de voormelde documenten omwille van hun relatieve bewijswaarde op zich niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partijen tijdens hun gehoren voldoende coherent, volledig, doorleefd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van hun vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Aangezien de verzoekende partijen verklaren sinds jonge leeftijd tot aan haar vertrek uit Afghanistan in het najaar van 2015 in het dorp Kampirak, gelegen in het district Dahane Ghorī in de provincie Baghlan, hebben gewoond, kan van hun redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikken waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk hebben verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan hun komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partijen niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder hun beweerde regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezitten, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partijen hun herinneringen aan hun persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partijen ruim de mogelijkheid werd geboden hun herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partijen konden toelaten hun bekendheid aan te tonen met hun streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving. Hun kennis is echter ontoereikend.

Vooreerst dient de Raad, samen met de verwerende partij vast te stellen, dat de eerste verzoekende partij verklaart in Pul-i-Khumri te hebben gestudeerd. Elke dag reisde de eerste verzoekende partij van haar dorp naar Pul-i-Khumri. De eerste verzoekende partij bleef enkel tijdens de wintervakantie thuis (gehoorverslag eerste verzoekende partij, p. 5). Bijgevolg kan redelijkerwijze een zekere geografische kennis van de omliggende dorpen worden verwacht. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen terecht gesteld dat: *“Naast de vaststelling dat u geen zicht geeft op uw opeenvolgende verblijfplaatsen moet worden vastgesteld dat uw kennis over de regio waar u volgens uw verklaringen de laatste jaren voor uw vertrek zou hebben geleefd onaannemelijk beperkt is. Zo blijkt u voor het CGVS in staat om verschillende dorpen op te sommen die in de buurt van uw dorp van herkomst liggen maar slaagt u er niet in aan te geven welke dorpen er tussen Kampirak en Pul i Khumri liggen. Hiernaar gevraagd stelt u dat Charmab, Zaimazit, Naimun, Ganji en Sardaw in de richting van Pul i Khumri liggen (CGVS, 15/31372, p.5). Uit informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat Charmab en Ganji inderdaad in deze richting liggen maar dat dit niet het geval is voor de drie andere dorpen die u vermeldt. Aangezien u verklaart in Pul i Khumri te hebben gestudeerd en tijdens het schooljaar elke dag tussen deze stad en uw dorp te hebben gereisd kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat u meer dorpen in de richting van de stad zou kennen en geen dorpen in die richting zou situeren die aan een andere kant van Kampirak liggen.”* Waar de eerste verzoekende partij stelt dat zij begrepen had om de dorpen rond Kampirak op te sommen, wijst de Raad erop dat uit het gehoorverslag blijkt dat enerzijds uitdrukkelijk gevraagd werd om de dorpen rond Kampirak op te sommen, maar anderzijds ook om de dorpen in de richting van Pul-i-Khumri op te sommen (gehoorverslag, eerste verzoekende partij, p. 5). Het betreffen duidelijk twee onderscheiden vragen. De eerste verzoekende partij kan niet ernstig voorhouden de vragen verkeerd te hebben verstaan.

In het verzoekschrift stellen verzoekers dat in de kliniek enkel een conciërge aanwezig is, doch geen medisch personeel. Uit de informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat zowel op 1 december 2013 door World Health Organization als in het overzicht van de active health facilities wordt aangegeven dat in Kampirak een basic health center is. Bijgevolg wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat: *“Hij geeft aan dat er in de laatste drie tot vier jaar geen dokter meer aanwezig was in Kampirak. Voor medische hulp kon men volgens hem voor kleine dingen naar winkels. Voor ernstige ziektes diende men naar Pul i Khumri te gaan. De dichtstbijzijnde dokter zou zich in Pul i Khimri hebben bevonden (CGVS, 15/31372, p.5). Informatie van het Commissariaat-generaal spreekt deze verklaringen echter tegen. Hieruit blijkt immers dat er in november 2014 wel degelijk een nog actief geneeskundig centrum was in Kampirak en dat ook in Qarya- I-Bekh, een dorp tussen Kampirak en Pul i Khumri, in november 2014 nog medische hulp beschikbaar was. Uw verklaringen hierover stroken met de informatie van het CGVS, noch met de beweringen van uw broer. U stelt immers dat er geen dokters waren in Kampirak –ze zouden vijf tot zes jaar geleden zijn vertrokken- maar wel in nabijgelegen dorpen zoals Sholoktu, Shanmaw en Sardaw.”* Waar verzoekers in hun verzoekschrift argumenteren dat de landeninformatie die de verwerende partij gebruikt niet correct is ten gevolge van corruptie brengen zij

hiervan geen begin van bewijs bij. Het is inderdaad zo dat in Afghanistan corruptie wijdverspreid is. Verzoekers gaan er echter aan voorbij dat één van de bronnen afkomstig is van de World Health Organization. De algemene beweringen van verzoekers volstaan dus niet om *in casu* de objectieve landeninformatie te weerleggen.

De eerste verzoekende partij haalt vervolgens aan dat zij zich de laatste verkiezingen niet herinnert. Bovendien was ze slechts zeventien jaar oud, en bijgevolg niet stemgerechtigd, wanneer de laatste verkiezingen plaatsvonden. Het is inderdaad zo dat de eerste verzoekende partij minderjarig was op het ogenblik van de laatste verkiezingen in Afghanistan, doch blijkt uit het gehoorverslag dat de eerste verzoekende partij spontaan verklaart dat er drie verkiezingen geweest zijn in Kampirak. De eerste verzoekende partij preciseert dat: *“1383 eerder presidentiële verkiezingen. Tweede waren in 1388. Karzai werd opnieuw verkozen. Laatste in 1393. Eerste rond was 16 hamal. 24 jawza volgende. Als gevolg ervan was er een nationale eenheidsregering gevormd. Tijdens de laatste twee verkiezingen 1388 en 1393 waren we in Kampirak.”* hieruit blijkt dat de eerste verzoekende partij niet ernstig kan voorhouden dat ze zich de laatste verkiezingen niet herinnert. Gelet op deze verklaringen is het inderdaad merkwaardig dat de eerste verzoekende partij verklaart dat er in Kampirak geen stembureaus waren en dat niemand gestemd zou hebben, terwijl uit de landeninformatie blijkt dat in 1393 weldegelijk stembureaus opgericht werden en dat daar gestemd werd. Het gegeven dat de eerste verzoekende partij op dat ogenblik slechts zeventien jaar oud was, doet hieraan geen afbreuk, daar dergelijke gegevens algemeen waarneembaar zijn en de verzoekende partij elke dag naar school ging in Pul-i-Khumri. Bijgevolg was de verzoekende partij betrokken bij het dagelijks leven in haar regio.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in Pul-i-Khumri wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: *“Ook over de veiligheidssituatie in Pul i Khumri, de stad waarnaar u zich tijdens het schooljaar dagelijks begaf, zijn uw verklaringen weinig overtuigend. Gevraagd of er momenten waren waarop u niet naar de school in Pul i Khumri kon gaan omwille van de veiligheidssituatie stelt u dat dit in 1392 en 1393 het geval was. Wanneer wordt geïnformeerd waarom precies u in 1393 niet naar Pul i Khumri durfde te gaan antwoordt u aanvankelijk vaagweg dat er dagen waren waarop men niet naar de stad durfde omwille van gevechten. Hierop de kans geboden om meer concreet aan te geven wat er precies was gebeurd verwijst u naar het jaar 1392 waarin een landmijn een politiewagen zou hebben getroffen (CGVS, 15/31372, p.6). Wanneer wordt gevraagd of de situatie in de loop der jaren gevaarlijker werd geeft u aan dat dit inderdaad het geval was omdat er in 1391, 1392 en 1393 verschillende militaire basissen aangevallen werden door de Taliban waardoor deze sterker werd in Dahane Ghori. Vreemd genoeg slaagt u er niet in aan te geven waar de militaire basissen in de regio gelegen waren. Gevraagd naar de dichtstbijzijnde militaire basis verwijst u naar Dahane Ghori en Dande Ghori. Wanneer wordt gevraagd bij welke dorpen de basissen gelegen waren verwijst u naar de plaats Dahane Ghori waar het districtshuis is gevestigd en waar militairen aanwezig zouden zijn geweest. Erop gewezen dat een aanwezigheid van gewapende mannen niet betekent dat er een militaire basis is gevestigd, zegt u dat de dichtstbijzijnde basis daar misschien was (CGVS, 15/31372, p.6). Dat u niet weet waar de militaire basissen in uw regio van herkomst zijn gevestigd maar u aanvallen erop wel aanbrengt als elementen die uw veiligheid op weg naar school in het gedrang brachten komt uitermate weinig doorleefd over.”* In hun verzoekschrift stellen verzoekers dat de eerste verzoekende partij de concrete ligging van de basissen niet weet, daar zij ze niet tegen kwam op weg naar school. Een dergelijk betoog voldoet op zich niet om de argumenten van de bestreden beslissingen te weerleggen, daar de eerste verzoekende partij precies deze aanvallen aanhaalt als reden waarom zij soms niet naar school kon gaan. Daarenboven blijkt uit de landeninformatie die de verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegd heeft, dat in de periode voorafgaand aan het vertrek van verzoekers uit het district Dand-e-Ghori er sprake was van hevige gevechten tussen de taliban en de overheid.

Met betrekking tot de verklaringen van de tweede verzoekende partij wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: *“Tot slot moet er nog worden vastgesteld dat ook de verklaringen van uw broer [B.] over zijn leven in Kampirak weinig doorleefd overkomen. Hoewel hij aangeeft dat hij in de laatste zeven jaar van de tijd die hij in het dorp doorbracht gedurende vijf jaar school liep (CGVS, 15/33028, p.6-7), legt hij hierover weinig overtuigende verklaringen af. Wanneer tijdens het gehoor wordt geïnformeerd naar wat hij leerde op school, stelt hij aanvankelijk dat hij les kreeg over Dari, geografie, Pasjtoe, wetenschap en geschiedenis (CGVS, 15/33028, p.6-7). Wanneer hem gevraagd wordt dieper in te gaan op zaken die hij zich in verband met aardrijkskunde herinnert, verwijst hij naar geschiedenis en kaarten. Om meer uitleg gevraagd over de geschiedenis die hij in het kader van de lessen aardrijkskunde zou*

hebben gekregen, wijzigt hij vreemd genoeg zijn verklaring en stelt hij dat de onderwerpen die hij aanhaalde pas werden onderwezen vanaf de zesde graad terwijl hij slechts tot de vijfde school liep. Vervolgens geeft hij aan dat hij wel les kreeg in Engels, Dari, Pasjtoe en geschiedenis om vervolgens, nadat hem wordt gevraagd naar de inhoud ervan, onmiddellijk te ontkennen dat hij geschiedenislessen kreeg. Hij zou dit onderwerp wel met vrienden die deze lessen hadden gevolgd hebben besproken. Als er daarna wordt gevraagd om iets te vertellen over de Afghaanse geschiedenis, kan hij hierop geen antwoord geven en verklaart hij dat hij reeds lang geleden is gestopt met school en het over lang geleden gaat (CGVS, 15/33028, p.6-7).” Waar verzoekers verklaren dat de tweede verzoekende partij niet had begrepen dat zij vakken diende aan te geven die zij zelf gevolgd had, wijst de Raad erop dat dit geen grondslag vindt in het gehoorverslag.

De Raad benadrukt dat het in beginsel aan verzoekers toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, waartoe zij echter in gebreke blijven. De verzoekende partijen doen met hun betoog immers geen enkele afbreuk aan bovenstaande motieven van de bestreden beslissingen, met uitzondering van de kennis van de eerste verzoekende partij omtrent de aanwezigheid van rivieren en stromen in de regio, waarop de verwerende partij zich steunt om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan hun voorgehouden regio van herkomst. De verzoekende partijen slagen er middels hun verzoekschrift niet in om bovenstaande vaststelling te verklaren of in een ander daglicht te plaatsen, met uitzondering van de kennis van de eerste verzoekende partij omtrent de aanwezigheid van rivieren en stromen in de regio. De verzoekende partijen komen voorts niet verder dan het louter volharden in hun vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de verwerende partij, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken

De Raad kan, in navolging van de verwerende partij, na grondige lezing van het administratief dossier – het geheel aan documenten, verklaringen en landeninformatie in acht genomen – geen geloof hechten aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Kampirak gelegen in het district Dahane Ghori in de provincie Baghlan.

Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met hun verblijfplaats zijn verbonden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.4.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan:

“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

*“a) doodstraf of executie; of,
b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partijen op deze gronden geen subsidiaire bescherming vragen.

In zoverre de verzoekende partijen zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partijen deze motieven niet aannemelijk maken.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partijen maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Afghanistan zouden hebben gekend.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de verzoekende partijen hun voorgehouden herkomst uit het dorp Kampirak gelegen in het district Dahane Ghorī in de provincie Baghlan niet aannemelijk maken, noch dat zij afkomstig zijn uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partijen om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partijen voor hun komst naar België of over de vraag of de verzoekende partijen afkomstig zijn uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partijen zelf menen dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waarom zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

2.5. *In casu* maken de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. In zoverre de verzoekende partijen aanvoeren dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig gehandeld heeft in het onderzoek van hun verzoek om internationale bescherming, moet worden vastgesteld dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen afzonderlijk door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden gehoord. Tijdens deze gehoren kregen zij de mogelijkheid hun herkomst en vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De tweede verzoekende partij heeft zich eveneens kunnen laten bijstaan door haar voogd daar zij minderjarig was. Ook heeft zij de vragenlijst voor de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen kunnen invullen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de

staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel of van het proportionaliteitsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS